

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi, że u podstawy zaskarżonej decyzji leży błędna ocena stanu faktycznego. W szczególności wystarczające dokumenty zostały niesłusznie uznane za niewystarczające, jak również koszty związane z wymagającymi krótkoterminowego zatrudnienia asystentami, względnie praktykantami i koszty przewidziane w budżecie oraz niektóre koszty podróży niesłusznie nie zostały uznane.

(¹) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 803/2004/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie przyjęcia programu działania Wspólnoty (2004-2008) w celu zapobiegania i zwalczania przemocy względem dzieci, młodzieży i kobiet oraz w celu ochrony ofiar i grup ryzyka (program DAPHNE II) (Dz.U. L 143, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2008 r. — Furukawa Electric North America przeciwko OHIM (SLIM LINE)

(Sprawa T-36/08)

(2008/C 79/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Furukawa Electric North America, Inc. (Norcross, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: O. Rauscher, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie R 1532/2007-2;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SLIM LINE” dla towarów z klasy 9 (zgłoszenie nr 5 907 266)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) i lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹) z uwagi na to, iż „SLIM LINE” nie jest ani wskazówką opisową, ani nie jest pozbawione charakteru odróżniającego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 6 grudnia 2006 r. w sprawie F-40/06 Marcuccio przeciwko Komisji wniesione w dniu 28 stycznia 2008 r. przez Luigi Marcuccio

(Sprawa T-46/08 P)

(2008/C 79/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 6 grudnia 2006 r. w sprawie F-40/06 Marcuccio przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w zakresie w jakim a) odrzuca wniosek skarżącego przedstawiony w pierwszej instancji z jakichkolwiek innych względów niż brak interesu prawnego skarżącego, b) odrzuca wniosek skarżącego o zasądzenie odszkodowania, 3) obciąża skarżącego kosztami poniesionymi przez Komisję Wspólnot Europejskich,
- uznanie odwołania od wyroku wydanego w pierwszej instancji za dopuszczalne, a w szczególności stwierdzenie, że skarżący miał interes prawny we wniesieniu odwołania,
- tytułem głównym uwzględnienie roszczeń odszkodowawczych oraz obciążenie pozwanej całością kosztów poniesionych przez skarżącego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym,
- tytułem subsydiarnym odesłanie niniejszej sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej celem ponownego rozpatrzenia co do istoty: a) wszystkich aspektów sprawy, odnośnie których sąd nie przedstawił rozstrzygnięcia lub które zostaną uchylone w wyroku wydanym na skutek niniejszego odwołania, b) kosztów w postępowaniu w pierwszej instancji i postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Bezwzględny brak uzasadnienia, w tym z powodu oczywistego braku logiki, wobec niespójności, niejasności, braku wyjaśnień, braku rozstrzygnięcia co do okoliczności o podstawowym znaczeniu dla sprawy i naruszenia obowiązku *clare loqui*, błędnego przedstawienia i wypaczenia faktów (w szczególności pkt 10, 12, 26-38, 42-46 zaskarżonego postanowienia).

Błędne i niewłaściwe zastosowanie i wykładnia zasad ogólnych prawa, przepisów prawnych i orzecznictwa wspólnotowego dotyczących naprawienia szkody (w szczególności pkt 42-46 zaskarżonego postanowienia).

Oczywisty brak logiki postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej oraz rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów, w tym wobec bezzasadności, bezwzględnego braku uzasadnienia w połączeniu z błędnym przedstawieniem i wypaczeniem faktów oraz arbitralnością (w szczególności pkt 49 i 50 zaskarżonego postanowienia).

Bezwzględny brak uzasadnienia decyzji zaskarżonej w pierwszej instancji (w szczególności pkt 26-38 zaskarżonego postanowienia).

Błędne przedstawienie i wypaczenie faktów oraz wynikające z tego *errores in procedendo*, tak poważne, że w sposób nieodwracalny naruszyły prawo do obrony i doprowadziły do naruszenia istotnych wymogów proceduralnych prowadzących do nieodwracalnych wad zaskarżonego postanowienia.

Naruszenie zasad sprawiedliwego procesu, w szczególności norm Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (pkt 24 I 26-38 niniejszej skargi odwoławczej).

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2008 r. — Włochy przeciwko Komisji**(Sprawa T-53/08)**

(2008/C 79/64)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 5400 wersja ostateczna z dnia 20 listopada 2007 r., doręczonej w dniu 21 listopada 2007 r., w sprawie pomocy państwa nr C 36/A/2006 (ex NN 38/2006), którą Włochy przyznały na rzecz ThyssenKrupp, Cementir i Nuova Terni Industrie Chimiche.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy zaskarżonej decyzji pomoc państwa przekazana przez Włochy na rzecz ThyssenKrupp, Cementir i Nuova Terni Industrie Chimiche, a także pomoc przyznana, ale jeszcze nie przekazana tym samym beneficjentom, w formie korzystnych warunków cenowych na dostawy energii elektrycznej została uznana za niezgodą ze wspólnym rynkiem.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- (1) Naruszenie art. 87 ust. 1 i art. 88 ust. 3 WE oraz błędną rekonstrukcję okoliczności faktycznych. Komisja nie uznała w decyzji, że sporny przepis wydany przez państwo włoskie nie stanowił pomocy państwa, jako że nie przyniósł korzyści gospodarczej. W rzeczywistości przepis przedłużający obowiązywanie preferencyjnych taryf opłat za energię elektryczną, które mają zastosowanie do przedsiębiorstw uczestniczących w postępowaniu, następców prawnych spółki Terni SpA, stanowił należną część odszkodowania za wyłączenie przyznanego wcześniej spółce Terni SpA, bowiem przepisy prawne wydane później przewidywały dłuższy czas trwania koncesji na produkcję wyłączonej energii.
- (2) Naruszenie art. 87 i art. 88 ust. 3 WE oraz błędną rekonstrukcję okoliczności faktycznych. Komisja nie uznała w decyzji, że sporny przepis wydany przez państwo włoskie nie stanowił pomocy państwa, jako że pomocy nie przyznano przy użyciu zasobów państwowych. W rzeczywistości ciężar obowiązywania przepisu jest ponoszony przez pozostałych użytkowników korzystających z usługi dostaw energii.
- (3) Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych w związku z brakiem czynności dochodzeniowych oraz naruszenie prawa do obrony. Komisja uznała w decyzji, że wyniki analizy ekonomicznej dotyczącej wszystkich strat poniesionych przez Terni wskutek wyłączenia oraz wszystkich korzyści uzyskanych przez tą spółkę z tytułu odszkodowania były nieistotne, ponieważ przydatność mechanizmu odszkodowawczego może być oceniana jedynie *ex ante*, to jest w momencie wyłączenia. Analizę przeprowadzono zgodnie z wcześniejszymi wytycznymi Komisji. Komisja, uznawszy w oderwaniu za nieistotną analizę, której przeprowadzenia wcześniej zażądała, powinna była podjąć dalsze czynności dochodzeniowe i ponownie otworzyć dyskusję w sprawie sposobu przeprowadzenia badania.